

BREDASCHIE

Staat-, Letterkundig-

Nieuws-

Zondag en Maandag den

COURANT.

en Wetenschappelijk

Blad.

16 en 17 September.

P U B L I C A T I E.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad BREDA, brengen bij deze ter kennis der Ingezeten, dat in den loop dezer maand, door de heeren Opperbrandmeesters, vergezeld door den Commissaris van Politie en den Stads-Architekt, zal worden gedaan, eene generale brandschouwing, waarbij nauwkeurig zal worden gelet of de stookplaatsen behoorlijk zijn gezuiverd en of alle brand- en andere licht vattende stoffen op eenen genoegzamen afstand van de schoorsteenen en verdere stookplaatsen zijn verwijderd en geborgen. Met uitnoodiging om gemelde Opperbrandmeesters in hunne te doene inspectie geenszins te belemmeren, en met waarschuwing voorts, dat allen en een iegelijk zonder onderscheid, die zal worden bevonden in contraventie van het reglement op het wesen van Brand, zal worden beboet en gestraft overeenkomstig de bepalingen, tegen de overtreders gestatueerd.

Breda, den 13den September 1832.

DE ROY Vt.

Ter ordonnantie van dezelve,
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHÄUIKES.

P U B L I C A T I E.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad BREDA, brengen bij deze, ten gevolge ontvangen bericht van den H. E. Gestr. Heer Generaal-Majoor Opperkommandant dezer Vesting, ter kennis der ingezetenen, dat de Practische artillerie exercitien op de Oosterhoutsche heide, waarvan bij Publicatie van den 12 Junij jl. waarschuwing was gedaan, thans geheel zijn afgelopen.

Breda, den 14den September 1832.

DE ROY Vt.

Ter ordonnantie van dezelve,
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHÄUIKES.

P U B L I C A T I E.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad BREDA, brengen bij deze, ten verzoeken van den H. E. Gestr. Heer Generaal-Majoor, Plaatselijken Kommandant, ter kennis der ingezetenen, dat van en met morgen de poorten dezer Vesting zullen worden geopend des morgens ten half zes ure zijnde hetzelfde uur als thans, en gesloten des avonds ten zeven ure; zullende de drijfboomen gelijktijdig met de poorten worden geopend, doch een half uur vroeger dan deze gesloten worden.

Breda, den 15 September 1832.

DE ROY Vt.

Ter ordonnantie van dezelve,
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHÄUIKES.

LATERE BERIGTEN DER COURANT

van Zaterdag den 15den September,

behelzende de laatste Fransche en Belgische Nieuwstijdingen,
benevens de Fransche Beursprijzen van den volgenden dag.

B E L G I E.

BRUSSEL, den 14den September.

In den jongsten raad van ministers, eergisteren avond op Laeken gehouden, heeft men zich, naar gezegd wordt, weder bezig gehouden over den staat onzer zaken sedert de terugkomst van den heer Goblet uit Londen en over de te doene benoemingen voor de regterlijke organisatie.

— De *Moniteur* herroept heden het in zijn vorig nummer, op geloof van Parijssche dagbladen, medegedeeld bericht van eene aanstaande reis des konings naar Compiègne en Parijs, en wedersprekt tevens het gerucht dat de hertog van Orleans in het laatst der week op Laeken zou gewacht worden.

— Naar het schijnt wil de heer Coghen zijne demissie nemen, zoodra hij van de jongste financiële handeling rekenschap zal hebben gedaan.

— HH. MM. worden nu gezegd met het eind der maand Antwerpen te zullen bezoeken.

— De generaal Desprez is gisteren naar Antwerpen gegaan. Het schijnt dat op het aanleggen van eenige fortificatie-werken en het rijten van twee nieuwe stukken geschut tegen de citadel, de generaal Chassé daartegen geprotesteerd heeft; door den generaal Desprez zijn uitleggingen gegeven en de stukken blijven. De generaal was gisteren in den namiddag te Brussel terug.

— *l'Emancipation* behelst in zijn nummer van morgen (Zaterdag) het volgende onder het hoofd: Staat der onderhandelingen:

» De uit Londen door den generaal Goblet aangebrachte mededeelingen houden de gemoederen steeds met angst vervuld. Het stilzwijgen dat de diplomatische welvoegelijkheid het gouvernement schijnt op te leggen, geeft gelegenheid tot het rondragen van verscheiden lezingen, waarvan vele ingang hebben gevonden tot zelfs nadeelig op den koers onzer fondsen te werken. Zonder in staat te zijn alle twijfelingen op te lossen en al die geruchten door stellige en officiële daadzaken te wederleggen, kunnen wij toch zeggen, naar aanleiding van eenen Londenschen brief, dien wij onder de oogen hebben en die alle vertrouwen verdient, dat men te Londen het antwoord van het belgisch gouvernement op de voorstellen door den heer Goblet overgebracht, wachtende is, en dat met te meer ongeduld, dewijl men hetzelfde beschouwt als de laatste moeilijkheden te moeten uit den

weg ruimen, die nog de ontkenning verhinderen, omtrent welke buiten-dien iedereen het thans eens schijnt te zijn. Luidens dezen brief is het aan geen kwestie meer onderhevig, of de Schelde voor alle natien vrij en geopend zal zijn. De noodzakelijkheid van dit grondbeginsel, zoo eenparig gevoeld en erkend zijn geworden, dat Holland besloten scheen in deze toe te geven; maar, zich er op grondende, dat dit punt niet zoo ruimschoots bij de 24 artikelen vastgesteld was, vordert hetzelfde, bij wijze van schadevergoeding, eene jaarlijksche uitkeering van België van tusschen de honderd en tweemaal honderd duizend guldens, door welke uitkeering de Schelde vaart van alle belemmeringen hoegenaamd zou bevrijd wezen.

» Hetzelfde blijft den handelweg door Sittard weigeren. Zoo wij wel onderdrukt zijn, stemmen deze bijzonderheden vrij wel overeen met de gesprekken gisteren bij den koning na het diner gehouden en moeten zij het voorwerp der tegenwoordige deliberatien van het kabinet uitmaken.

l'Emancipation eindigt met te zeggen, dat het derhalve waar is, zooals de engelsche *Globe* van den 4den verzekerde, dat de moeilijkheden kleiner van omvang worden; dat voorts de gezindheden van het meerendeel van de leden der conferentie meer dan ooit vredelievend waren en zij op eene spoedige beslissing aandringen. Omtrent het besluit dat het gouvernement behoort te nemen, wil hij niet beslissen; maar uit al de bekomen en in verband gebrachte inlichtingen, bleek dit klaar, dat de hoop op een nabijzijnden vrede thans meer dan ooit gegrond was.

F R A N K R I J K

PARIS, den 12den September.

De heer *Fagel*, broeder van den Nederlandschen gezant, is gisteren met belangrijke depeches alhier aangekomen.

— Het gerucht dat reeds sedert eenige dagen alhier in omloop was, en volgens welk de hertogin van Berry in de omstreken van Niort in hechtenis zoude zijn genomen, heeft zich op nieuw verspreid. Men brengt daarmede in verband dat de heer *Edmond Blanc* secretaris-generaal van het ministerie van koophandel, in de vorige week met eene bijzondere zending belast, naar de westelijke departementen is vertrokken. Deze zending zoude volgens het verhaal, dat thans wordt rondgedragen, ten doel hebben gehad om de hertogin van Berry te waarschuwen, dat zij het fransch grondgebied binnen den kortst mogelijken tijd had te verlaten, daar men volkomen van de plaats van haar gewoon verblijf onderrigt was, en zoo zij niet aan dien last gehoorzaamde, zich eindelijk genoodzaakt zoude zien hare verdere pogingen door meer ernstige maatregelen te keer te gaan. Intusschen zoude nu genoemde vorstin zich aan deze waarschuwing niet het minste gelegen laten liggen, en had de heer *Edmond Blanc* in dit geval den stelligen last, om zich van haar persoon meester te maken, en haar naar het fort Blage, dicht bij Bordeaux over te brengen. Van daardan ook de berichten, door den *Indicateur de Bordeaux* reeds voor een paar dagen medegedeeld, en die thans op nieuw door dit dagblad, niettegenstaande de ministeriele *Mémorial Bordelais* zulks heeft tegengesproken, worden bevestigd, er bijvoegende, dat in opgenoemd fort eenige vestrekken met zoo veel zorg in gereedheid worden gebragt, dat dezelve niet anders dan tot huisvesting van een of ander aanzienlijk persoon kunnen bestemd zijn.

— De *Quotidienne* deelt een brief van Edimburg mede, van den 5dezer gedagteekend, en waarin de volgende vrij belangrijke bijzonderheden voorkomen:

» Het klimaat van Schotland heeft immer nadeelig op de gezondheid van de Dauphine gewerkt. Gedurende den ganschen winter heeft zij aan rheumatismus geleden en is daarvan tot heden toeniet geheel hersteld. Deze omstandigheid heeft *Karel X* doen besluiten, om naar het vasteland terug te keeren, doch het doorluchtig gezin zal niet gezamenlijk de reis doen. De hertog van Angoulême zal met zijne echtgenoot, zoo veel zulks doenlijk is, over land gaan en dus den weg, door Holland, Hanover, Beijeren en Oostenrijk nemen, om hun verblijf in Stiermark te vestigen, waar het koninklijk huis uitgestrekte bezittingen heeft. Den 4 dezer zijn beide van hier vertrokken.

Karel X meent den 12 dezer met een fregat, hem door het Engelsche gouvernement daartoe aangeboden, zich naar Hamburg te begeven. De hertog van Bordeaux, die hem trouwens zelden verlaat; zal hem ook op deze reis vergezellen.

Het gansche gezin zal tegen den 15 oktober, den namiddag der hertogin van Angoulême, te Gratz vereenigd zijn.

— Door tuschenkomst van den heer *Lavocat*, luitenant-kolonel der nationale garde, werd voor eenigen tijd een paspoort afgegeven, hetwelk, door het gebruiken van eenen valschen naam, later gebroken is bestemd te zijn om een der hoofden van de opstandelingen in de Vendée, den heer *de la Pommelière*, te doen ontkomen. Het bestuur zulks vernomen hebbende, heeft een nauwkeurig onderzoek gesteld, hetwelk echter geheel nutteloos is gebleven, op het openlijke verklaring van den heer *Lavocat*, dat hij volkomen van het gebruik, dat men van dit paspoort maken zoude, was onderrigt, doch gemeend had deze goede dienst te mogen bewijzen aan iemand, wiens betrekkingen hem vroeger het leven hadden gered.

— De drukkersknechts der hoofdstad, die zich reeds voor eenen geruimen tijd over de invoering van mechanische persen hadden beklagd en altoos van het gouvernement verkregen hadden, dat dezelve immers op de lands-drukkerij niet zouden worden gebruikt, hebben thans op nieuw zwaartjespannen, daar de minister *Argenteau* eenige dagen het in werking brengen van twee der persen had gelast. Een adres aan den koning overhandigd hebbende, om het gebruik van mechanische persen te bevelen, daar de vijf ambachtslieden die hetzelfde aanboden, kort daarna zijn in hechtenis genomen.

— Heden (12 Sept.) waren de fondsen gehandeld, als 3 pCt. kont. 97,10; 3 pCt. 97,10; de 3 pCt. 69,75 kont. 69,85; Nap. renten 81,75; Sp. pap. 58 1/2; Cortes niet gehandeld; Nieuwe Leening 1882: 98,50 kont. 98,20 op tijd.

NEDERLANDEN

Amsterdam, den 15den September.

De berigten der heerschende ziekte luiden heden als volgt:

	nieuwe zieken.	kerst.	Overl.	In beh.
Gravenhage 14 September,	0	1	1	12
Amsterdam 13	1	0	1	10
Brussels 13	2	0	0	3
Wotiden 13	0	0	0	4
Rotterdam 14	8	8	1	146
Amsterdam 14	26	11	18	194
Delft 13	3	6	0	15
Amsterdam 13	16	25	5	101
Gouda 13	1	4	0	14
Amsterdam 13	2	0	2	7

Sedert gisteren zijn alhier (in de stad en het militaire hospitaal) bijgekomen 1 persoon, overleden 2, hersteld 0, zijnde er nu nog 13 in behandeling.

— De jongste belgische courant-berigten, vooral van die voor de grenzen van het Rijnland gehouden worden, luiden merkelyk vrede-lyxander. Onze bijzondere berigten zijn daarmede in tegenspraak; ook de bijzondere engelsche tijdingen zijn van dien aard, dat wij meer dan ooit twyfelan aan eens vrede-lyxende schikking. Trouwens wij hebben nimmer deze hoop kunnen koesteren. Het schijnt dat het engelsch ministerie en de engelsche natie beginnen te begrijpen, dat zij beide door den gesloopen *Talleyrand* om den tuin zijn geleid, en zelfs zou de Minister der diplomatie eenigzins huiverig zijn naar Engeland terug te keeren, alvorens hij eenige meerdere zekerheid had omtrent de samenstelling van het huis der gemeenten. Vrij algemeen dacht men in Engeland, dat de reform-bill wel eene tegenovergestelde uitwerking kon hebben van hetgeen de wighsdaarvan verwacht hadden. Het fransche ministerie, met der daad door *Talleyrand* geleid, ziet een onweder aan de overzijde van het kanaal breegen, dat wel eens niet gunstig voor hetzelfde kon losbarsten. In die onzekerheid en onder begunstiging van het *statu quo*, neemt het zijde maatregelen: België is reeds gesoogzaam half bij Frankrijk ingelijfd, het zal hierdoor Pruisen zoeken te overvlastigen en de positie van de Nederlanden in te nemen; een gedeelte der quasi-belgische armee zou dan bestemd worden, om, voortuit die positie, Holland in *schiek* te houden; de reis van den franschen kolonel *Parthens* moet met dit een en ander in verband hebben gestaan. Het fransche ministerie, of liever de dubbelsinnige *Talleyrand*, zoekt inmiddels Rusland te strelen en zijne plannen ongemerkt uit te werken. Niet dat Frankrijk direct den oorlog zoekt; het wil zich slechts in eene zoodanige stelling plaatsen, dat het de voordeelen van twee of drie groote overwinningen, nog zonder slag gesloemd te hebben, reeds in bezit heeft. Had het Nederlandsche gouvernement minder veerkracht betoond, (zoo als wij reden hebben te vermoeden, dat het nu onlangs weer in de gelegenheid is geweest te kunnen aan den dag leggen) dan waren de geheime oogmerken van Frankrijk nog meer begunstigd geweest. Die geestkracht, echter, heeft naar alle waarschijnlijkheid de naderende crisis doen rijpen. Gewichtige gebeurtenissen staan derhalve voor de deur. België zal eene partij moeten kiezen; en van deze keuze zal ontermijdelijk de beslissing van vele twyfelachtige zaken afhangen. Wij gelooven voor het overige niet, dat Holland zich in het initiatief zal stellen, maar wel, dat hetzelfde alles zou aanwenden om België te vrochkenen, zoo dat dat initiatief beproeven wilde: onze stelling is, gepaard met den moed onzer strijders en de goedtrijf die de natie bezielt, wij durven bijna zeggen, onoverwinnelijk, of in water in voortaan en voor het *nuur* is en wordt ons verzorgd; gelooft aan de sprank onzer vaderen, welen wij ons niet vreesachtig sterk, en zien we met vertrouwen de toekomst tegemoet.

— De *Stadts-Courant* behekst heden morgen enkel het volgende bericht:

Volgens bericht, heden uit de citadel van Antwerpen ingekomen, had de generaal *Chassé* nog geen antwoord ontvangen op zijnen in ons vorig nummer medegedeelden brief aan den kolonel *Bazen*, doch waren er geen werkzaamheden heegenaamd bij den vijand waargenomen.

— Engelanden echtheid is te Rotterdam met eene goddienstige feestviering de eerste steen gelegd van de nieuwe roomsch katholieke kerk der gemeente op den Steiger, ter plaatse, waar de vorige kerk heeft gestaan. De menigte menschen, die zamengevloed was,

getuigde van de belangstelling in deze plegtigheid, welke ook door commissien uit de stedelijke regering, de burgerlijke magt, de kamer van koophandel en de hooge burgerlijke en militaire overheden afgewoond werd. Na het leggen van den steen is in de Noodkerk eene *Te Deum* gevierd en een *Te Deum* gezongen, in het bijzijn van eene aanzienlijke schare en ook van bevestigde autoriteiten.

— In Maastricht wordt ons gemeid, dat door het garnizoen en eenige ingezetenen voor meer dan 5000 exemplaren ingezekend zijn op de uit te geven *dicht- en proza-stukjes*, door den heer kapitein der artillerie *Frankamp* verzameld, waardoor na aftrek der kosten van drukken enz., ten voordeele der ongelukkigen, voor wien deze afrekening heeft plaats gehad, eene som van f426,40 in kas blijft.

— Het *Journal d'Anvers* vermeldt, dat er op het Vlaamsche Hoofd eene soort van tent, met twee Hollandsche vlaggen prijkende, opgeslagen is, waarin, voor zoo ver men zien kon, een troep koordendansers voorstellingen zouden geven, tot verzamening van het garnizoen en van de inwoners.

BELGIE

Brussel, den 14den September.

Het *Memorial* wil het doen voorkomen dat de reis des generails *Despres*, gisteren naar Antwerpen gedaan, enkel eene inspectie-reis zou zijn geweest, en daartoe geen aanleiding gegeven hebben, zoo als *l'Independant* in een postscriptum gezegd had, van wegen den generaal *Chassé*, ter gelegenheid van nieuw aangelegde fortificatiewerken gedane reclamatiën; welk bericht trouwens door *l'Emancipation* (zie hier boven) heden bevestigd wordt.

— *l'Emancipation* blijft verzekeren, dat, zoo al niet in het laatst dezer week, de hertog van *Orleans* toch binnen kort te Brussel gewacht wordt. Hij zou met den koning de troepen, in Kempenland gelegerd, gaan in oogenschouw nemen.

— De *Courrier* drukt zich in een artikel over de gevaren van de tegenwoordige gesteldheid, onder anderen in dezer voege uit: „Dat het bewijs zich niet misleide, dat het zich niet verbaale dat deze schijnbare gerustheid, die zoo vreemd afsteekt met de onweders die zich boven onze hoofden samenpakken, aankondigt, dat het land reeds vooraf bereid zou zijn het lot te verduren, dat het *Foreign Office* hetzelfde toedient. Ongetwijfeld heerscht onder deze diepe kalmte, veel matheid, veel walging, veel moedeloosheid; maar men moet er ook het uitwerksel in zien van een vast besluit, langzaam rijp geworden en koel door nagenoeg alle burgers berekend: het besluit van het land door geen staatkundigen inoer te laten omkomen. Want, men moet het weten en onthouden, zoo ooit het zelfbelang van eenigen nogmaals boven het algemeen welzijn getrokken werd, zoo men ooit deze liet, bedwinging of afmatting vroeg of laat van onze gedeputeerden eene vernederende bewijlging tot nieuwe opofferingen afdwong, zoo ooit het gouvernement omtrent een der punten van het tegenwoordig geding toegaf, zoo zouden deze lafhartige concessien het verdiend lot ondergaan; die ze gedaan hadden zouden in haans eigene vernedering haans billijke straf vinden; welken toch zou België, zijne onafhankelijkheid, zijne revolutie en zijne bestuinders tot het niet zijn wedergeserd, en wij herlen het nogmaals, omdat het onze innige overtuigingen die van het gehele land is — koning *Leopold* zou geen zes maanden meer in België blijven regeren.

— Tijdens de benoeming van den generaal *Goblet* tot buitengewoon gezant naar Londen, rezen er in de kamer vrij hevige discussien of dezelve, met een bezoldigd ambt en dus in strijd met artikel 36 der constitutie, nog als lid kon beschouwd worden; dezelfde zwarigheden doen zich thans op bij de benoeming van den heer *de Brauckers* tot directeur van de munt. Het *Memorial* tracht reeds bij voorraad daarin min of meer te voorzien, door, schijnbaar zonder de kwestie te willen beslissen, het te doen voorkomen, dat men den heer *de Brauckers* als een particulier moet beschouwen, die alleen het regt hebbende muntstukken, zoo voor gouvernementale rekening als voor particulieren te slaan, daarnaar beloond wordt en dus als 't ware geen bezoldigd ambt heeft.

— Uit Luik schrijft men, dat de regering dier stad een adres aan den koning zal aanbieden, om den vorst tot handhaving van de 24 artikelen aan te manen, en hem tevens over den maat van vermindering industriële belastingen in kennis te stellen.

— Het *Memorial* heeft, in weerwil van al het bevestigde door *l'Emancipation*, de ministerieel berekende cijfers van de leening van 48 miljoen volhouden; van dien overzigt had hem doen ontdekken, dat het zoo hooggevoerde cijfer van 79 pCt., welk de ministeriele bladen, bij name *l'Emancipation* met zooveel ophief aangekondigd hadden, der schatkist nog niet eens 75, maar slecht 73 pCt. zou aanbrengen. De berekening kon ieder gemakkelijk maken, wanneer men slechts wist, dat onder de 79 pCt. 2 1/2 pCt. commissie begrepen is en dat voorts de heer *Rothschild* tien maanden voor zich heeft, om de stortingen achterwaarts te bewerkstelligen, terwijl de intrest der gansche 24 miljoenen hem tegen 5 pCt., van af den 1sten Mei laatsleden gerekend, te goed gedaan wordt.

Den 30 augustus verhoort de hofraad *Welcher* voor het hofge-
richt te Freiburg, wegens een tegen hem, door het Badensche mi-
nisterie tegen hem begonnen rechtszeding, voor een artikel in den
Freiburger. De verdediger van den beschuldigde verhoogde open-
bare behandeling; het hofgericht besliste voor behandeling in het ge-
heim. De beslissing is aan het opperhofgericht verbleven.

Te Kassel is de keus van nieuwe afgevaardigden voor de aan-
staande versiening des landdags, welke door dezelfde verkiezing,
in zijne werkzaamheden gestoord is, de zaak, welke de algemeene
belangstelling het meest gaande houdt.

— De Turksche berigten uit Bosnie onder Serajewo, den 20sten
Juli, komen op het volgende neder: In den nacht van 25
op 26 waren veertig hoofden der oproerigen gevangen en onder
sterke bedekking bij den grootvizier gebragt. Vele andere bevinden
zich nog gevangelijk te Serajewo. Men gelooft dat de grootvizier,
die zich nog bestendig met zijn leger van 60,000 man tusschen
Vusitric en Mitroviza, acht uren van Novi Bazar gelegd is, niet
naar Bosnie wil gaan, voor dat hij alle hoofden der rebellen in
zijne magt bekomen heeft. — Terwijl den berichten *Hassan-Aga*
Pasha zijn verondersteld voornemen, om den kjaia des viziers van
Bosnie gevangen te nemen, niet gelukte, wordt hij nu zelf door
den kjaia meer en meer ingesloten en in 't naauw gebragt; en,
uithoofde van den gevaarlijken toestand, waarin hij zich bevindt,
door zijne aanhangers verlaten. Latere berigten houden zelfs in
dat deze woeste rebel, wiens kasteel aan de Croatische militaire
grenzen ligt, eindelijk in handen van zijnen regtmatigen opperheer
gefallen is. Dit bericht zal den bewoners dezer landstreken hoogst
aangenaam zijn, daar deze woesteling met zijne rooverbenden, ge-
durende veertig jaren de wegen onveilig maakte. Bijzonder is zijn
rooverachtige inval in Gotschee en Breitenau in geheugen, waarbij
hij niet alleen een aanzienlijken buit maakte, maar ook zelfs het
leven der bewoners niet spaarde.

ENGELAND.

Londen, den 11den September.

Ons gouvernement moet gewichtige depeches aan het kabinet
van Pruisen hebben gezonden. De afkomstige *Fin. Z.* heeft van
Dover drie boodschappers van staat voor het vaste land overgebragt,
die in last hebben, dat en nacht, zonder eenig oponthoud, door
te reizen, tot dat zij lord *Minto*, den nieuw benoemden en reeds
vertrokken Britschen gezant bij het hof van Berlijn, hebben inge-
gehaald. (Men weet dat deze couriers Brussel zijn door gekomen,
en ook depeches aan sir *R. Adair* hebben overhandigd.)

— Onze dagbladen deelen bij voortdurend vele bijzonderheden en
redeneringen mede, wegens het onderzoek in de zaak van de bank.
De commissie uit het Lagerhuis, die met dat onderzoek is belast
gewest, heeft gemeend op geen der voorgestelde punten een be-
slissend antwoord te moeten geven, maar haar geheel verslag aan
het huis te onderwerpen. Als slotsom van hetzelfde zegt zij:
„Niemand, die dit verslag leest, zal twijfelen aan de middelen,
welke de bank van Engeland rumschoots heeft, om aan al hare
verbindtenissen te voldoen, en aan het hoog vertrouwen, hetwelk
zij altijd bezeten heeft, en dat zij nog steeds waardig is; want
het blijkt, dat, benevens het *surplus*, hetwelk in handen der
bank zelf blijft, ten bedrage van 2,880,000 pond st., het kapitaal,
waarvan interest aan de bezitters wordt betaald, en waarvoor de
staat de schuldenaar der bank is; 14,553,000 pond. sterl. beloopt,
hetgeen eene som van 17,433,000 pond. sterl. boven al hare ver-
plichtingen (*liabilities*) uitmaakt.”

— Naar de geloofwaardigste berigten alhier uit België ontvangen,
bleef het bestuur van *Leopold* altijd tot inwilligingen gezind, maar
drong de oppositie-partij derwijze op de 24 artikelen, met name
op de zoogenamde vrije vaart der Schelde aan, dat men denks-
lijk aan *Leopold* een *concessie* zoude maken. Volgens de laatste berichten
heerschte er veel ontevredenheid onder de belgische troepen aan
de grenzen, bijzonder over de slechte kwartieren, en over het
aantal franche officieren, die dezelve aanvoerden. Bij de minste
heweging, zouden deze troepen hunne bevelhebbers verlaten. Over
het geheel, schijnen de officieren in belgische dienst meest carlis-
ten te zijn, die *Soult* niet raadzaam vond te bezigen.

— Men leest in den *Courier*: „De meedede diplomatische wel-
levensheden, welke, naar de Fransche bladen berigten, korteling
tusschen de hoven van Frankrijk en Rusland hebben plaats gegre-
pen, heeft tot de [zonderlinge veronderstelling aanleiding gegeven,
dat er eenige vermindering had plaats gevonden in de overeenstem-
ming welke gelukkig heeft bestaan, en, zoo te hopen is, nog on-
verlaetwd bestaat tusschen Frankrijk en Engeland. De *Standard*
van zaterdag 11, herhaalt dit gerucht, en onder het opschrift van
„*expresse* uit Parijs” spreekt hij van „eene ontevredenheid van
het Fransche gouvernement over Engeland, en een verondersteld
verbond met Frankrijk.”

„Bestond er werkelijk grond voor deze geruchten, waarmee wij
ons tot ons tot ons leedwezen bezig houden, dan zou ieder die er
belang in stelt, dat de rust, welke tegenwoordig, over het alge-
meen, (?) in Europa heerscht, behouden blijft, reden hebben
om ten dienste te treden. Het wordt algemeen gevoeld, dat
de staatkundige en maatschappelijke overeenkomst, welke, tot hei-
der nut, Frankrijk en Engeland tot een belang rijksovereen-
komst het middel is geweest om die onrustige werkschac-
ten in toom te houden, welke in zoo ruime mate rondom hen aan-
wezig zijn, en dreigen in een algemeen oorlog uit te breken.

Maar wij willen geen belang hechten aan deze treurige geruch-
ten; en wij spreken van dezelve meer om de gelezeners te hebben,
ten einde onze gevoelens uit te drukken, met opzigt tot de an-
deelen, welke te voorzien zijn van eenig ernstig onvrede tuss-
schen de twee landen, dan wel uithoofde wij de mogelijkheid hiervan
aannemen. Het is zoo kennelijk Frankrijks staatkunde de landen,
welke hetzelfde aan Engeland binden, mer toe te laten, dan te
verzwakken; Frankrijk is zoo sterk door de versterking, en, be-
trekkelijk, en onder de tegenwoordige omstandigheden op het sa-
te land, zoo zwak zonder dezelve; het is tevens zoo geheel het
belang den vrede van Europa te handhaven, welken zij, —
zelfs vereeniging met Frankrijk, kan bevelen, dat het naauwelijks
mogelijk is eene breuk te veronderstellen tusschen twee staten,
die er zoo groot belang bij hebben ten innigste verbonden te bli-
ven. Vereenigd — kunnen Engeland en Frankrijk het wereld de
wet geven; en hunne overwegende magt zou waarschijnlijk wor-
den aangewend voor het behoud van den algemeenen vrede, wel-
ke het hun belang en staatkunde medebrengt te behouden, en
welker zegeningen alle natien, die onder hun bereik zijn, zullen
genieten. Maar afgescheiden — hetzij door afgunst, hetzij door
niverse oorzaak, door verdenking of zelfstandigheid van gedrag,
of door eene of andere ware of vermeende grond van belofte,
— en Europa zou, van het eene einde tot het andere, blootgesteld
zijn aan al de ijsselijkheden van een krijg, welke alomd
kan voorzien, maar welks onmetelijke nadeelen den stoutsten den-
ker doet terug deinken.”

(Bij de lezing van dit artikel doen zich verscheidene beschouwin-
gen aan den geest voor, van welke wij de voornaamste even aan-
stippen; het overwigt van het belang, waardoor thans om den
vrede twee natien verbonden zijn, welke vroeger door hunne vij-
andschap bijkans de geheele wereld in het hartas joegen; de mo-
gelijkheid, intusschen, van eene breuk, om eene der vele doot den
Courier opgenoemde redenen; de weldadige inzichten bij het be-
houd der vredes, maar tevens de onrechtvaardigheid om, voor dat
behoud, een geheel staat, die daarvoor de grootste opofferingen
gebragt heeft en nog brengt, uit het oog te verliezen. Deze laatste
aanmerking zij een Noord-Nederlander geoorloofd.)

— Hadan zijn de 3 pCt. gerechtigd. 84%

EEN DROOM.

Hoog zweefde ik op het gevleugeld ros van *Achilles* over de wolken heen.
De aarde rolde onder mijne voeten, even als eene zwangere bom, gevuld
met vulkanische stof, door brandende lont driemaal omwonden, het vuurget
als een krater open. Zwavelreuk vervulde de dampkringlucht, de wolken
staken uit kruidampen te zamengesteld. De geheele hemel flikkerde als
een vuur-luchtverschijnsel, en in den schijn van het Noorderlicht, zag ik
myriaden gevleugelde zielen en sieltjes, die als ongehoorde groote brenzwet-
men van de aarde opvlogen. Hun gegons had veel van het geluid eener
stormachtige zee, en duidelijk hoorde ik het *refrain*: „*Ad omni male,*
libera nos domine!”

Aan mijne zijde vormde zich uit lucht en rook eene reuzenfiguur met
geveulvleugelen, eene vreeselijke zeis in de handen. Het was de dood.
„Ik ben een oudheidkenner,” zeide hij, „zit vast op uw ros, dan
wil ik uw geleider in deze hemelstreken zijn.”

Hij beoerde daarop mijne oogen, mij gelastende opwaarts ten hemel te
zien.

Daar zag ik dat het geheel al in strijd lag en alle orde van zaken door
elkander wierp om de *berisponkelijke liberale chaos*, wederom voor den dag
te brengen. De zon — de lieve zon — stond naakt aan den oosman van het
al, wierp haar vuurbollen in den onafmetelijken ruimte, welke zwaam op
brunche, en de twaalf hemeltekken vielen ter neder, zoodat de *schutter*,
de *mygd*, *staandek*, *kracht*, *waterman*, *schorpioen*, *vreeschen* en *weelingen*,
door elkander heen lagen, en de groote beer op den wegen, en de wegen
op het *avengesternt*, en het *avengesternt* op den *melkweg* viel, die daarop
vloeibaar werd, het geheele firmament overvloedde en alle hemelgheheimen
melkbaarden aanzette.

De vaste sterren zagen er het verschrikkelijkste uit; dewijl zij niet be-
weegbaar zijn, zoo drong de kramp hun het bloed in het aangezicht, waarop
zij de oogen verschrikkelijk begonnen te verdronken, en het rood en wit in
de plaats van de ster te voorschijn kwam; tegelijk knarsten zij op de tan-
den en draaiden zich met geweld om hunne assen.

De *kometen* (staartsterren) die vroeger reeds rondvlogen, kwamen elkander
in het haar, en sleepten zich aan hare eigene staarten door de lucht, zoo-
lang tot zij alle haren verloren hadden. Verscheidene droegen echter parui-
ken en valische krollen; deze maakten het even als de menschen en wierpen
ze toornig elkander naar het hoofd.

De *planeten* gedroegen zich, als wezens met rede en harte, tot orde be-
gaafd, het verstandigste.

Jupiter trad onder hen voor en sprak: „Eerwaarde collega's en colle-
gaatjes, ik moet u doen opmerken, dat wij tot nu toe, allen, het licht van

